

Вестникъ „Смѣшлю“

Излази всяка Събота.

Редакцията и Администрацията ся
намѣрватъ въ печатницата на в.
„Българско Знаме“ при
Издателя и Отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ: едно грошиче.

СМѢШЛЮ.

Цѣната на „Смѣшлю“ е:

За цѣла година:
въ южна България 2 рубли нови
въ сѣвер. България 2½ руб. нови
За 6 мѣсѣци:
За отсамъ Балкана 5 франка.
За оттатъкъ Балкана 6 лева.
Така и за другите Българии, които
се изѣньтъ отъ наша синуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

Ветхо-новъ въпросъ.

Нѣкоя си отъ нашите посестри
ми се е раскрякала и развидала ка-
то жебитѣ при надвечерното ду-
хане на приятният зефиръ. Тя е
дошла вече до тамъ, щото е остан-
жла и безъ гласъ и безъ гърло!
Да е възможно тя би искубала не-
 зависимата си коса и би оплела на
 всички други наши посестри и
 побратимовци устата за да мъл-
 чатъ; а тя само да говори, и да
 съе своята кѣклица или своите
 плѣвели изъ между добрите духо-
 ве за да задави или заглуши онава
 пълно класче отъ признателностъ,
 което си издига връхчето и се гор-
 дѣе надъ другите. Тази Г-жа по-
 сестрима много скоро иска да мѣ-
 ни модитѣ си! Ней и дотегижа-
 вече българската и руската мода,
 и сега ѝ се прищѣло да си попад-
 ѳни и друга. И знаете ли каква?
 Такава невидима прилѣпчива, що-
 то да не може никога вече да я
 извади! — нѣмска мода! . . .

Прикръстете се, читатели, за-
 да ви чува и пази Богъ отъ така-
 ва мода! Смѣшлю имаше голѣма
 надѣжда въ тази си посестрина,
 която носи най-завидното име не-
 зависима, път тя хванѣ вече да го
 прѣкалява, като си позволи до тамтъ,
 щото да ни надѣне Нѣмски кал-
 паци! Смѣшлю я уважаваше до-
 днесъ, като се надѣваше, че ще
 може да работи заедно съ нея въ
 народното поле за свободата, и
 като прѣминѣ отъ истѣничава-
 ние на истѣничавание, дойде най-
 сѣти до тамъ да го истѣничи, що-
 то волею неволею да си хвьрли
 Смѣшлю калпакъ и да надѣне
 другъ. Полегка, како посестрина,
 Смѣшлю не е издѣлжилъ още при-
 знателността си комуто трѣба за-
 надѣвание и носение свободно този
 калпакъ, както и ти за хубавото
 си българско сукманче, което раз-
 вѣвашъ тѣй свободно и независимо
 по земята, въ която блика още
 светата кръвъ на освободителите!

Ха-ха-ха-ха! Како Посестри-
 на, ти си сбѣркала пусулата на
 пѣтътъ, защото не е тойзи пѣтъ
 по който трѣба да се впус-
 немъ за да тѣрсимъ изгубенниятъ
 пѣтъ на свободата чрѣзъ нашите
 каприции! Който ни изстегли изъ
 кальта на робството, ише му дѣл-

жимъ признателностъ, защото ако да
 не бѣше той, много още щѣше да
 ни се червенѣ фесчето на главата,
 да ни шиба пискюлчето отъ задъ по
 вратътъ, да се чешимъ изъ джобо-
 ветъ и да се чудимъ на каква ра-
 бота да се заловимъ та да не гла-
 дувамъ!

Който интригува срѣщу свобод-
 дата ни, длѣжностъ ни е да го
 гонимъ, иъ който си живѣе мирно и
 се жъртува за доброто на отечест-
 вето ни, доколко е умѣстно да го
 гонимъ, то го оставаме възъ съ-
 вѣстъта на всички-тѣ здравомисля-
 щи. Да гонимъ русите ще каже да
 гонимъ себе си, и да затваряме
 вратата на добрините, които очак-
 ваме и ще очакваме още отъ тѣхъ!

Отъ единъ лошъ да не заклю-
 чаваме, че всички сѫ лоши, защо-
 то нека приглѣда всѣкий прѣстѣто
 си на рѣката и той ще види, че
 единъ съ единъ не сѫ равни; тѣй
 сега между сухото да гори и су-
 ровото, то не е логично, както се
 случи и на горкото Смѣшлю. Той
 като павика на съвѣтъ да се смѣе на всичко
 неправилно, прищѣ му се да се
 посмѣе и на префектътъ въобще;
 иъ знаете ли що си испати съ това
 извѣстие въ II-ий си брой и каква
 оптимия му се наложи за този
 велиъкъ грѣхъ? Налучѣте де? — Азъ
 се сѣщамъ, че по-многото нещѫтъ
 да могатъ да го налучатъ, за това
 ще ви го кажа.

Горкото Смѣшлю като виноватъ
 осъденъ билъ да му се повърне брой-
 тъ отъ единъ префектъ отъ вѣнъ.
 Смѣшлю прие бройтъ си съ обикно-
 венниятъ си смѣхъ, като му истѣси
 едно: ха-ха-ха-ха! хи-хи-хи-хи! хо-
 хо-хо-хо! Гузенъ негоненъ бѣга!
 Той се оглѣдалъ въ Смѣшловото
 оглѣдало, видѣлъ си грозотата, и
 мислилъ, че съ връщанието, чръти-
 тъ на лицето му ще се поправятъ;
 напротивъ, ози който се оглѣда
 въ Смѣшловото поправително оглѣ-
 дало, и не се поправи, повече ще
 погрози и повече ще се зачерни.
 — Сега Како Посестрина дали и
 Смѣшлю трѣба да почне да гони
 всички префекти? Дали трѣба
 и той да каже съ Виргилия, аўто
 disce omnes?

Тука като молимъ баба Марица
 да ни извини, за дѣто посмѣихме,
 да си послужимъ съ обикновенийтъ
 пѣинъ текстъ, молимъ я въ сѫщо-

то врѣме да бѣде пѣкакъ си по-
 опрѣдѣлителна и по-изяснителна въ
 защититѣ си на Русия и на Рус-
 сия и да различава единствено
 отъ множествено число, защото
 важността на тѣзи двѣ числа е
 много голѣма; ако би знаила да
 отличава тѣзи двѣ числа и незави-
 симата ни посестрина, не бихме
 сѫ никога произнесли съ такъвъ
 тонъ срѣчу съ нея. . . .

Ново и чудесно изобрѣтение.

Ехъ, Г-жи, Г-да и Г-жици, свѣтътъ
 отъ денъ на денъ се измѣнява, както се
 измѣняватъ и вие сами! Свѣтътъ отъ
 денъ на денъ напрѣднува както напрѣд-
 нувате и вие! Свѣтътъ отъ денъ на денъ
 наѣти се открива и изобрѣтава све нови
 и нови моди, което вие още не може-
 те! Нѣ не отчайвайте се, защото ще
 дойде врѣме когато и вие ще можете,
 и то врѣме може да е къмъ скончани-
 ето на свѣтътъ! Нѣ както и когато и да
 е, слушайте за това ново чудесно изобрѣ-
 тение, за което докѣ да се научи
 Бачо ви Смѣшлю, може да е испо-
 драль безчетни цифти царвули. Това
 ново изобрѣтение въ Англия унищожава
 вече нашата вѣлина, нашитъ памукъ
 и нашитъ ленъ; и до сега ако сме по-
 силни дрѣхи вѣлнени, памучени и ленени
 отсега нататъкъ ще носимъ желѣзи!
 Чуете ли? Пакъ ви повторяме: желѣзи!

Прѣди нѣколко врѣме единъ много
 ученъ Англичанинъ е изнамѣрилъ да се
 прѣде и да се тѣче желѣзото! И фабри-
 ката която е изнамѣрилъ толкозъ спо-
лучно го прѣде и тѣче щото е замаяла
 и очудила даже и самиятъ изобрѣтатель!

Како съобщаваме това ново чудесно
 изобрѣтение, и не искаме съ това да
 обезсѣрдчаваме нашите Сливенски фа-
 бриканти, иъ напротивъ да имъ вдхъ-
 немъ чувство на по-високо напрѣдване
 и успѣване въ прѣдприятието имъ!
 Смѣшлю подскача отъ радостъ като ви-
 жда да се отваря още една частна фа-
 брика; защото тя показва нашето стрем-
 ление къмъ домашна економия! Нека не
 бѫде никому чудно, че произносяме думата
 економия, защото и Смѣшлю е хва-
 нала да икономисва вече своите царву-
 ли, поради голѣмата такса на пощата,
 която трѣба да му принае отъ място
 на място голѣмите царвули, а безъ да
 знае причината на това ново пощенско
 производство!

Колкото за новото чудесно изобрѣ-
 тение и не има що да споменемъ пове-
 че освѣнъ че то докѣ дойде до насъ,
 и не още много години ще можемъ да
 си носимъ досегашните си дрѣшки вѣл-
 нени за да ни тосятъ прѣзъ зимата;
 а памучните и ленени за да ни дрѣ-
 жатъ хладно прѣзъ лѣтните горѣщени.
 Ако ли пакъ се пореви на нѣкой Г-жъ
 или на накоя Г-жа да си направи пѣ-
 коя мода отъ това нова мода желѣзо
 сукно, то и не имъ кой да имъ прѣчи, иъ

нека мислятъ че иска да се дава и *поща парасж!* Ние можемъ да прѣпоржчимъ колкото за сега това новожелѣзно сукно на Госпожитѣ въ Пловдивъ, които обичатъ да посещаватъ често баловете и еж толкоѣ много, щото на 25 души кавалери пада се по половина *дама;* и нѣщо, което твърдѣ не задоволява младите контета, които отиватъ на бал и харчатъ по толкова сума пари за *пардесюта,* за *ржавица,* за *вратовръзки,* за *парници* и за най скъпа *пудра* само и само да можатъ да се повъртятъ като *калайджии* съ горѣказаниетѣ Г-жи, чиито желѣзни дрѣхи ще се лъскатъ въ освѣтления салонъ като гнило дърво на всесчина ще имъ еж легки за игране колкото на камила звѣнциѣ, и нѣма да правятъ шумъ колкото на воденица кръчиталото! Тъй знае Смѣшлю, тъй прѣпоржчва; за това никой да му се не сърди! . . .

Княжеството.

Дрѣпкай си ти вседенъ ако си нѣмашъ работа! Смѣй се вседенъ ужъ съ надѣждата да поправишъ! Работитѣ въ княжеството накъ си отиватъ тѣй както си вървѣха и отъ прѣвратъ на насамъ. Венчки се мѫчатъ да испиеватъ вѣжди, а нѣкъ венчки изваждатъ очи! Ето ти и Държавний Съвѣтъ, отъ когото всички очакваха нѣкаква облагица за конституцията! Този Държавенъ Съвѣтъ може да се уприличи на нашата пословица: *що прави наша Mara?* — Шие и пори!.. Съ избирателнитѣ законъ нашитѣ прѣставители шиха, а съ Държавний Съвѣтъ тѣ пориха. Тѣ направиха конституцията на едно кѣлбо, съ което всѣкой си играе и всѣкой го търкаля, додѣто му изгубиха пай-ѣти и крайтъ! Не, не; Смѣшлю се обѣрка, крайтъ му се намира у единого, който го не открива никому; нѣако биха се понапижили, тѣ можаха да го искубнатъ изъ ржката му, и нѣ съ усулъ да го не сѫжатъ. Държавний Съвѣтъ имаше тази сила да го искубне, и нѣ пустий хатжръ кѫдѣ да се дѣви! Единъ нашъ събрать добре си казаше единъ врѣме, че ине сме родени да живѣвемъ на хората за *хатжръ*, а намъ си за *хатжръ*.

Хеле нѣкъ сега до тамъ сме достигли, щото сѣки да ни води за носътъ, на всѣкий тробъ да кадимъ, на всѣка *хава* да играемъ. Аслѣ си ни бива за такива! Нѣ Смѣшлю като утѣшителъ той нѣма да остава Г-да учителитѣ отъ да не ги посещава по-честичко съ цѣль да ги раземива, и съ това си раземиване да имъ размахва екѣрѣта, за дѣто хубавата имъ орисница ги описала да не могатъ да имѣтъ *право* за избираемостъ!

Олеле майчице чувайте още по-голѣми чудеси! Числото на прѣставители е по-малко. Защо? — Защото кефѣтъ го изисѣва така. Бюрото ще се назначава отъ Държавний Глава. Защо? — Защото кефѣтъ го иска така. Събраинето нещо има право да прѣставлява кандидати. Защо? — Защото кефѣтъ го иска така! Ахъ, пустий кефѣтъ дали нещо може да му се пукне *терекилинжътъ* отъ афионътъ? Не. Защо? — Защото: *въ глагизътъ кнезъ писано есть о миъ сотоврити волю твою!* Играй му сега ако щѣшъ на постница, ако щѣшъ на криво хоро, ако щѣшъ назадъ напрѣдъ, додѣто се не поиграе на *шумъ — шумъ — дръпни: шумъ — шумъ — пустни* и додѣто не лѣгне единъ отдолу работата нѣма да се справи!

Смѣшлю пророчество

Чтение.

Всѣкой се чуди съ новопоявената комета (а не комита) какво ли накъ ще ни донесе, и какви ли личби ще станатъ по голѣмите палати. Нищо по-ново и по-прѣено отъ това, което иде да прорукува Смѣшлю на своятѣ си читатели и читателки. Тази комета (опашата звѣзда) признаменува:

I-^о Че единъ боленъ, който се очаква отъ денъ на денъ да издѣхне, ще си обере вече крушитѣ отъ тойзи съвѣти, и на плячката му ще се хвьрля жребии, за това всѣкий да е готовъ за всякой случай лоши или добъръ за да се не прозѣва послѣ като конъ на празна торба;

II-^о Че една застрашителна борба ще се яви по крайбрѣжието на Егейско море, и че Съверни Орелъ съ силното си махане на крилата ще умѣе да я въспрѣ и да катури смѣлийтѣ корабъ въ дѣлбочинитѣ на морето;

III-^о Че между двѣ непримирими партни ще стане помирение, ще се въскрѣи умрѣлата Кака Куна, и работитѣ на свободата ще си увѣничатъ съ повече нѣщо отъ изисканата сполучка;

IV-^о Че вратата на райтъ ще се затворятъ за една голѣма дума, която нещо да има пасапортъ отъ вѣстникаритѣ за да го вржчи на Св. Петра да й отворя за да влѣзе;

V-^о Че финанснитѣ на една малка дѣржавица ще пострадатъ отъ много разноски, които ще ѝ наложатъ восинитѣ плизашъц, и че много законопроекти нѣма да се приематъ за *инатъ* на едно лице, което е хванжло да го прѣкалява съ налаганието на волята си, и да се отиша и почти деспотически съ единъ съборъ, безъ който неговата воля не трѣбва да се мрѣдне;

VI-^о Че интригитѣ на единъ правосъдецъ скори ще се откриятъ и пострадатъ отъ него невинно ще се причинятъ накъ между светицитѣ;

VII-^о Че тѣзи които се канятъ съ заплашиване на Кукуригу да го оскубятъ, да му строшатъ клюнътъ да не кѣлве, и да му отрѣжатъ махмузитѣ да не биде, скоро ще се покаятъ, ако ли се не покаятъ той ще ги наоести още повече и ще ги мушка да имъ изваде да же и чѣрвата;

VIII-^о Че тѣзи които се канятъ на Смѣшля и го заплашватъ съ смърть за дѣто имъ се смѣялъ, а нѣкъ единъ да му екжеатъ царвулитѣ за да ги не обикаля тѣй често, скоро ще ги заѣде кормеъ та нещѣтъ да могатъ да си испълнатъ плановетѣ, и Смѣшлю повече ще имъ се смѣе и повече ще ги пои отъ благословената си бѣчва докѣ да имъ прѣмине коремътъ;

IX-^о Че единъ царь ще се озѣбъ като мараге на припекъ;

X-^о Че единъ нашъ побратимъ, не, не, събрахме, една наша посестрица ще си оплете сама вѣжето и ще се обѣси отъ срамъ за думитѣ си;

XI-^о Че единъ чиновникъ ще надѣне фесъ, защото му се додѣяло отъ тежкиятъ калпакъ;

XII-^о Най-ѣтичъ че единъ *офицерингъ* ще излѣзе на дуелъ съ Кукурига, безъ да глѣда, че е умрѣлъ редакторътъ му;

XIII-^о Най-ѣтичъ че единъ *офицерингъ* ще излѣзе на дуелъ съ Кукурига, безъ да глѣда, че е умрѣлъ редакторътъ му; а нѣкъ на Смѣшля ще излѣзатъ двама: единъ и още единъ

Тази нова комета прудзnamенува всички тѣзи личби и случаи, за това Смѣшлю прѣпоржчва на всички свои чита-

тели и читателки да надзираватъ, добрѣ върху тѣзи събития, и ако го не вѣрватъ, то нека си накренятъ вечеръ малко сънътъ и нека излѣзатъ да ѝ видятъ опашката, на която всичкото горѣказано е записано съ магически букви, които само Смѣшлю и Кукуригу могатъ да прочитатъ: *ибо тъмъ даде ся властъ евыше.*

ЛИТЕРАТУРА.

Щастие въ играта. Тази книга, е една книжка отъ безцѣннитѣ и които я прочелъ веднажъ, трѣбва да я прочете още веднажъ. Ний я прѣпоржчваме на всичките наши *комарджии* офицери, които не търсятъ щастието си възванието си, и въ подобни дяволии. Колко души отъ тѣхъ рѣкли слѣдъ прочитанието ѹ *празни Mara тѣпано била?* !

Михалаки чорбаджи. Тази комедия има единъ голѣмъ *кусуръ*, че не е поднесена на Г. Н. Х. Станчева за поправление. Тогава тя щѣше да има голѣма важностъ, и Дѣдо Блѣсковъ нѣмаше да се сърди за язика ѝ и за поетическите ї фрази. Блазѣ ни, че имаме такива велики комедияти!

Бачу Кунчу Кръстилановъ.

Все прѣвожда, все тѣлкува
Ту отъ Грѣцки, ту отъ Турски;
А понѣкогажъ се струва
Да разбира и Кавурски:
Не защото му се ще,
Нѣ защото го тресе.

Той съ калпакъ се пери днеска,
Нѣ ако му утрѣ кажжъ:
Извади си тази трѣска,
Че щѣтъ съсъ соль да те мажжъ,
Тозъ часъ ще го съдере,
И съ фесъ да завика: бре . . .

Щото фесътъ не го стѣга,
За да може слѣнь да ходи,
Въ шерията да прибѣга,
Той кѣмъ правда да го води,
Дѣ съ години се ѹ вѣрѣлъ
Отъ дѣте до косъмъ бѣль.

А ноцъ да не забравя,
Какъ се носи туй червило,
Отпредъ му селъгъ прави,
То да му е въпѣтъ кормило:
Какъ да можъ да настани
Шериятскии злини!

Още и Караказонски
Знай добрѣ да се отнася,
Знай и честность базирянски
Какъ по-лесно да погася:
Щомъ му кажжъ: «отчисли»
Тозъ часъ драсне и свали!

Смѣшлю при единъ бирникъ.

Чудо, чудо днесъ видѣхъ
По-голѣмо отъ евѣта!
Чувайте го, че ѩ за смѣхъ,
Че неща да ви върта! . . .

Нашътъ бирникъ е единъ,
Що по много не яде;
На закуска малко млинъ
До петь оки и зладе;

А на пладнѣ съ охота
До шесть оки хлѣбъ, месъ,
Виното, ракията
Безъ да туряме въ число:

А пакъ вечеръ изгладиѣль
Щомъ се въкѣща прибере,
Тасѣ-кебабѣтъ не уврѣлъ
Изъ тиганита забере:

А за да си дояде
Той ще земе кашкавал
До ока иль до дѣ
Безъ да се е пакъ наялъ! . . .

Нъ кой глѣда на това
Нека пие и яде,
Некъ си пълни болъ чърва,
То е негово гайлъ!

Нека само не дере
Контролърория конъ,
Нѣщо безъ да му даде,
Като че е тѣй законъ! . . .

Тазъ неправда е за боѣ,
Нъ кой ще да го пере?
На, ковчежникъ днесъ е той,
Другадъ конъ ще дере! . . .

Туй ако не е така
Питайте Киръ Сѣфана,
Що испати безъ пара
Неговата катана! . . .

Кака Манда.

Скача вика Кака — Манда
Хонпа! хипса! отъ тепето:
Азъ съмъ днесъ царь на царято,
Азъ ще давамъ и команда;
Който не се подчини,
Трѣба да се отстрани!

Между хора азъ съмъ расла,
Дѣто бичътъ пусть владѣе,
Дѣто робътъ не се смѣе;
И таквазъ отхрана пасла,
Да не давамъ свободѣ,
Що ми служи за врѣдѣ!

Всѣчки всички ще затварямъ,
Отъ голѣмо и до малко,
Безъ да ми е нѣкакъ жалко;
И тѣй пѣтъ си ще отварямъ,
Да ми става всѣкий робъ
Да го храня с' конски зобъ.

На тѣзъ думи Смѣшлю рѣче:
Како-Мандо я почакай,
Та не викай та не крякай,
Врѣмето не е далече,
И ти ще се вразумишъ,
Че по кривий пѣтъ вървишъ.

И тогава туй що правишъ.
На вратътъ ти ще се струна:
Всѣкий ще те бий и туна,
Тѣй че пѣма да забравишъ
Жива и додѣто си,
Свобода какъ се гаси! . . .

Улична дацдания.

Дръжте, дръжте, всѣкъ мѣлви,
Той се вече улови,
Книгите сѫ негови,
В' затворъ трѣба да върви! . . .

Не; извика другъ единъ
Въвъ устата е' мазенъ млинъ:
Трѣба тойзи кучий синъ
Да се пепой е' пелинъ! . . .

Третий строго изрева:
Бре, недѣйте тѣй казава,
Ни пѣкъ глупави става,
Че ѿ' излѣзъ на глава!

Остави го на страна!
С' вѣстникарска пасмина
На глава не можъ стана,
Възъ тебъ пакъ ще е вина!

Слѣдъ тозъ другий се задра:
Бре, недѣйте пусть грѣхъ бра,
Ни пѣкъ книгите му дра,
Че това не е игра! . . .

Другъ по-уменъ между тѣхъ,
Съсъ коремъ надутъ катъ мѣхъ,
Отзова се е' двоенъ смѣхъ:
Истина това е грѣхъ!

Нека да се отчисли,
Нъ недѣйте го сили,
Вѣстникъ да не кавали;
Щото настъ ще заболи!

Дописки на „Смѣшлю“

Имболъ, 18 дена до Димитровденъ.
Братушка Смѣшлю!

Зная, че сме кумши съ тебе, и кой знае далъ не си развѣваль калпака си и къмъ настъ; иъ както и да е, анаджиму, азъ искамъ да се сприкажа съ тебе, и слѣдъ като ти се похвали, че възши Сливенци сполучиха едно „браво, чоджукалъ“ да те попитамъ да ми рѣшишъ една твърдъ мѣчна язикроловна задача. Както ти тѣй и Кукуригу се ювили да разсмивате хората, и съ това срѣдство да ги въвождате въ правий пѣтъ: нъ я ми кажѣте дали не е възможно да се разсмивате хората на чисто бѣлгарски, ами се отворили турскиятъ кафеджийски лексикони и оттамъ изваждате дѣ да си сѫ рѣждасали фрази, които днесъ за днесъ не сѫ понятии другиму, освѣнь на балканскиятъ плъшици, които сѫ кюхтели тамъ кой 10, кой 20, кой 30, кой 40 години? — Смѣшниятъ листове у всичкитъ народи служатъ да изразяватъ съ домашнъ езикъ домашните смѣхове, и тѣ сѫ като оглѣдало на чистодомашнитъ язикъ.

Като ме извините за смѣлостта, момля ви съ Кукурига да ми рѣшишъ тази задача, която е отъ твърдъ голѣма важностъ.

Съ поклонение и поздравление.

Тропчу.

Еайл Смѣшлю,

Ша са допигамъ до вѣсъ за една работа и ша ти са моля за дозлукъ-чинъ да ми іж расправишъ. Нали казватъ хората *сойтараджия* на тогози, който на свой язикъ учи или командува други безъ да му разбираятъ язика. Така, О! О! О! Хонпа!

Друго юще ша та попитамъ. Какво щяхме да правимъ съ нашата юлка ако нѣмаше специалистите *испраздни касса*, не вѣрши работа. Добра напрвиха нашите правници и законници дѣто ги избутаха изъ кюшетата на Европата.

Юще за едно има да та питамъ и него ми кажи за да пристана да ти боля главата. Да ми кажешъ истинъ ли са думитѣ на този хилософъ че законите на царщинтѣ биле като наяжина, въ която малкитѣ животинки са заплитатъ та ги изядатъ паяците, а голѣмите пронизвали паяжината, и тѣй излизали чисти пречисти отъ закона, и прави, като вжжи въ торба.

На тѣзи питания да ми дадешъ джевабъ за да ти развѣржа аритмските задачи бадехава, а пакъ подарока си голѣмиятъ калпакъ харижи го на нѣкой народенъ, а навущата подари на Кукуригу за да си обивне краката та да не смазва на хората яйцата по положитѣ на кокошкитѣ имъ.

Палучковъ.

Голѣма новина.

Сега на 11 на листопадъ мѣсецъ спрѣч въ понделиникъ ша са отвори въ Визансъ голѣмия мизлишъ, тамъ ша са сѣбираятъ законници и правници да разсудждаватъ за настъ смѣртитѣ, беднинътъ народъ, да му плѣтатъ мрѣжи за да не имъ заплита народа работитѣ, и тамъ пакъ хемъ по Европейски ще ни правятъ семерчета, сестри на агата ги пращаатъ да гимохюридиша, коитому харесатъ, и тѣй нахлуятъ ни ги на грѣха. И да ни убиватъ да мѣлчимъ, защото вие

избрараме мастеритѣ имъ за голѣмия мезлишъ.

Бай Смѣлю яви на голѣмия хазнатаришъ че ша има голѣмъ приходъ за санджка отъ онѣзи два калема, които да са минатъ на бюджета.

Да плаща на година по 1 грошъ златенъ съкъй който носи калпакъ, хемъ съ това ша направиме много бѣлгари, да си купятъ Европейски капели за да си приобразятъ дебелитѣ глави.

2-о Който носи шаячини дрѣхи да плаща глоба, за да можемъ тѣй сполучи да си купуватъ нашите народни салонни дрѣхи, тога ю ша имъ са прави и хтибаръ отъ нашите законници и правници. Отъ тѣзи два калема сякамъ ша можатъ падна на хѣзна до 1 милионъ алжинени гроша.

Молчевъ.

ПОЛИТИКА

Вѣстниците непрѣставатъ отъ да дръжатъ още за Египетската дацдания! Слушай, слушай и да не се наслушаши, и още колко ю ю слуша, то не е извѣстно. Пожарътъ въ станцията на жеглѣзни пѣтъ при Каиро, то е нѣщо поголѣмо отъ Бедуинските камили! Баба Виктория има да оплаква тамо много лирички за въ смѣтка на Хѣдивътъ. Нъ Хѣдивътъ е рѣшенъ да пие една наздравица за дѣлъгоденствието на баба Виктория, а ти да благоволи да продаде единъ отъ скъпоцѣнните си фустани и да заплати всичката загуба. Ишаллахъ и то ю ю; нека се обгѣга Феслийтъ на тази кѣлка и да вика: пустии Боже, отгорѣ! Тишината още не е възворена напълно, иъ Англичанинъ се надѣватъ да я възворятъ съ молтвите на *Вакътъ*, който увѣрва свѣтъ, че въ Египетъ сега тече медъ и масло, и още по-туфаѣ е мѣдрото му изражение, че Англичанинъ като вѣрни поданици на Господарътъ му, скоро ю изпразниятъ Египетъ. Гладна кокошко проси сънува! Хей, чакай да видимъ, дали хората вършатъ всичко юто казватъ, или казватъ само това което имъ изнасятъ. Много ярина ю се дръжка още докѣ цилиндриятъ напуснатъ Егитъ! Може би, нѣ когато Австрийци-тѣ непрѣзнатъ Босна и Херцеговина! Причинитъ за неизпразнованието на Египетъ сѫ много! Английската войска трѣба да стои за да гони Бедуините, за да оздрави Суданската безопасностъ, за да отблъсва Абесинските нападения, за да пази Суезки каналъ за да не излѣзе никога! Агитъ научиха и Англичанинъ какъ ю ловятъ съ кола зайци! И както досега агитъ имъ продаваха този мораветъ, то отсега нататъкъ, Англичанинъ ю имъ го продаватъ.

Послѣ баба Виктория ю отвори и старитѣ си тефтери за да си глѣда смѣтка! А понеже за смѣтка сѫ най-искусни очаквателите на Миссия, то и баба Виктория като отъ тѣхна крѣвъ ю постави тѣхъ вмѣсто нея си, и тогава да сте отъ нѣйдѣ, че да видите смѣхъ и смѣтки! За пушки толкозъ хиляди лири стерлинги, за патрони толкозъ хиляди, за въ заемъ толкозъ хиляди, за броняни кораби толкозъ хиляди за . . . за . . . толкозъ хиляди всичко толкозъ хиляди че не само Египетъ, не само Индия, нѣ и цѣлъ съ фесътъ ю да се продаде агата пакъ нещо може да се наплати! И слѣдъ тази смѣтка ето ти Египетъ непрѣзнатъ! . . .

ШЕРЕНИ.

Селенка на продавачъ. — Чичо, колко даваш крушитъ? — Много ефтино, бульо! една ока круши една ока вълна.

Кумъ и глухъ кумецъ. Кумътъ сръща кумеца си съ тенджера въ ръцъ и го поздравява: — Добъръ денъ, кумче, какво чинишъ? Отивамъ до калайджията. — Какво прави кумицата? — Тече малко та да я закърпятъ дъното.

Двама умници. — Една ока куршумъ колко оки вълна може да видигне? — То се знае, че повече отъ десетъ оки. — А! още повече . . . може да видигне тамамъ двайсетъ оки, азъ съмъ теглилъ нашия бакалинъ.

Селският понъ. Той като причаятъ въхората за Великъ-денъ, ималъ при краката си единъ кошъ, и всъкъ билъ длъженъ да му оставя по едно червено яйце. Единъ старецъ като се причистилъ най-сътнъ не турилъ въ коша си, тогава попътъ, на когото окото никакъ не избъгало отъ коша извикалъ: — Дъдо дъти е яйцето? — Дъдо попе, сега ща ида да го снеса.

Дама на балъ. — Г-не все тъй ли се пъчишъ като данцувате? — Не, Г-же; само когато данцуувамъ съ васъ.

Пътникъ на хотелъ "България". — Момче, какви на другите гости, които живеятъ горѣ да не тропатъ толкова зарань кога си обуватъ чепиците. — Извинете Г-не, тъ не сѫ гости, тъ сѫ мишки.

На една гостилица въ Франция: — Гарсонъ, какво е това мясо та не може да го рѣжи ножътъ? отъ волъ ли е? отъ биволъ ли е? — Ба, не, мюсо, то е отъ котъръ. — Видишъ, за това е и то живаво като тъхъ. — Да, мюсо, и който го яде ще стане живавъ.

Учителъ на ученикъ: — Мое дѣте, знайши ли, трѣба знайши ли, да се учиши, знайши ли, защото, знайши ли, врѣмето, знайши ли, е златно знайши ли. — Учителю. Знайши ли, ще се труда, знайши ли, да научи, знайши ли, шестъхъти, знайши ли, та да станатъ знайши ли, съ монть, знайши ли, трипайсетъ: знайши ли.

Селенинъ при лихвоимецъ: Моля ти се, чорбаджи да ми дадешъ малко пари съ фаизъ да си купя волъ, че ми умрѣ вчера, нѣ да не е фаизътъ имъ голѣмъ. — Не бой се, азъ не съмъ като другите да съблъчамъ спромашията съ голѣмъ фаизъ, азъ не зимамъ много: на гроши една парица на денъ, много ли е? Да си живъ и здравъ чорбаджи не е много: една парица на гроши на денъ не е пищо.

Владика при освящаванието на една църква: — Селени, вратата на църквата се направили твърдъ малка, та не може да влеза да я освети. — Какъ? . . . можете, можете да влезете, Дъдо Владико. — Не може . . . за наказание трѣба да дадете още 15 турали и тогава да я осветя.

Единъ Инспекторъ като отишъл да пообиколи училищата, пристигналъ на една селска гостилица, и като изгладиъл много поискълъ да му опрежътъ разбърканите яйца съ прѣно говеждо масло.

На отиване той попиталъ колко да заплати, а господарътъ отговорилъ, че трѣба да заплати тъкмо $3\frac{3}{8}$ гр.

— Какъ е възможно това, изнискалъ

Инспекторътъ, когато прѣди мене дъто ядохъ заплатиха по $2\frac{3}{8}$ гр.

— Бъди спокоенъ, отговорилъ му господарътъ, азъ ще ти разширява защото разбърканите яйца трѣба да бѫдатъ прѣени яйца.

Срѣщата на двѣ дами.

— Г-же все тъй ли си кръшишъ креста кога ходишъ?

— Ба, не; кога срѣщна само офицери.

Единъ пътникъ ни съобщава, че като минувалъ прѣзъ едно село, видялъ една жена и единъ мѫжъ вързани единъ другъ за краката и до тъхъ дъбо попъ стоялъ съ сочата и ги кръщавалъ втори пѫтъ. Като го попиталъ що ежъ вързани и защо ги дръжи така безъ милостъ, той му отговорилъ: че искали да се напуштатъ, а спорѣдъ требника, съ който ги вѣнчалъ, казвало: *аже Богъ сочетава съмъ, човекъ да не разлуча съмъ!* — Внимание владици на тъзи думи, испълнявайте и вие като Дъда попа Божията заповѣдъ!

Пловдивскитъ Българи се готвятъ да събиратъ волна помощъ за въздвиганието единъ паметникъ на блаженнопочивния Неофита и за отпечатването на биографията му. Г-тъ Т. Х. Станчевъ щълъ да направи *шагедил* отъ биографията му.

Една Българка запекла мѫжа си да ѝ купи пуфъ. Добрѣ, отговорилъ ѝ той, не само пуфъ, и тъпъ-тупъ ако искашъ да ти купя. Обрни се, рѣкълъ ѝ той, да видя далъ ще ти прилича; и като я испасаъ два пѫти, тя не помислила още венджакъ за пуфъ.

Докторъ и боленъ. Г-нъ Д-ре? — Какво ти е? — Бели ме кракъ. — Тури му лапа и земи кинино. — Г-нъ Д-ре? Хе, какво ти е? — Боли ме зѫбъ. — Тури му лапа и земи кинино. — Г-нъ Д-ре? Хе, какво ти е? — Боли ме коремъ. — Тури му лапа и земи кинино. — Г-нъ Д-ре? Хе, какво ти е? — Боли ме гърло. — Тури му лапа и земи кинино. — Г-нъ Д-ре? Хе, има ли още, какво ти е? — Колко пари за тъзи лапи и за толкова кинино? — Не знаешъ ли? Слѣтни: 4 лапи по 1 левъ = 4 лева; 4 кинина по 2 лева = 8 венчикъ 4 и 8 = 12 лева златни. — Г-нъ Д-ре? Хе, какво ти е? — Моля ви да дадете тъзи лапи и кинина на прочутитъ драматургъ Т. Х. Станчева за да може да списва още повече.

Единъ застава прѣдъ сѫдника въ г. Х., а послѣдниятъ го пита: — що искашъ? — Дойдохъ да се допитамъ до ваша милостъ що да правя съ жена си като ме бисе и иска да ѝ купя скарпини *мадамъ-анго*. — Иди я побий и ти, и тъ да те не види нѣкой. — Ами ако си поискъ зестрата и ме испѣхда отъ кижата си, тогава що да правя? — Ами отѣбъ е жена ти? — Отъ Пловдивъ. — Каква е родомъ? — Гъркия. — Хе, побратиме, стои ти се, иди да ти побий още венджакъ, пакъ тогава ѿдойди да ти дамъ умъ.

ОБЛАСТНИ ДЕПЕШИ.

Пловдивъ. Фабrikата на сваляние чиновници е отворена вече. Мнозина стоятъ на службите си като на трънъ, и очекватъ кога ли ще имъ дойде черното извѣстие.

Станимъка. Гроздието е много добро, вината прѣвъходни ще станатъ. Пата-кюта ще имаме съ гръцки паликарета, когато се поврѣжетъ вината.

Бачковски мънастиръ. Тазъ година приходитъ ни сѫ малко, поради малкото посѣтители. Келинъ ни сѫ пълни съ наужина, че не можемъ да втасаме отъ молитви да ги приметемъ. Единъ калугеринъ щеше завчера да се окози отъ *бѣла Рада*. (стига че не е є отелъ. Б. Р.)

Калоферъ. Манастиръ на нашиятъ калугерки е свършенъ. Келинъ му сѫ прѣвъходни, само че сѫ малко тъмни. Посѣтители комитета нѣма много, защото кесийкъ имъ сѫ празни.

Т. Назардчиъ. Лъжъ е за свалянето на нашъ префектъ. Вместо него другъ ще се свали поради невѣжеството му.

Нанагюрище. Всички сме облѣчени въ жаловни дрѣхи за отиванието на напътъ съгражданите въ княжеството, защото нѣма кой да защитава интересите ни прѣдъ правителството.

Хасково. Дописката обнародвала въ Смѣшля много подействува. Да е живъ и здравъ и царулиятъ да му се не скъсватъ никога. Градътъ ни се очисти отъ едно *мърсило*. Всички хвърлихме камъкъ слѣдъ него.

Харманлий. Тровението на кучетата вече се спре. Тъ има да благодарятъ много на Смѣшля за това. Бѣломорскиятъ гащи се измѣниха на панталони. Сълдатите щълъ да прибраха въ кижата и *волео* и *неолео*. Приврѣмениятъ ни околийски началникъ е много добъръ, всички сме благодарни отъ него.

Сейменъ-Търново. Но настъ пищо ново отъ посрѣдниците на П. Сиятелство, само дѣто ни земаха достойнитъ ни началникъ. (Сичко харно но на Смѣшля отговоръ нѣма колко листа да ви испраща Б. Р.)

Стара-Загора. Всичкитъ градъ е въ мълвение за неочакваното отчисляване на префектътъ ни. Кой каквото и да казва, ние неможемъ да глѣдаме хладокръвно къмъ това сваляне. Желали бихме да знаемъ въ какво състои това *недовѣрие*.

Сливенъ. «Бѣлгарско Знаме» ще излѣзе скоро, първиятъ редакторъ не може да се намѣри.

Новата фабрика скоро ще затъче.

Отъ Администрацията на "Смѣшля".

Умаляватъ се всичкитъ ни приятели до които сме испратили 4-и брой и не ни се отговорятъ до сега, да сторятъ добрина да се обадятъ и ни явятъ да слѣдватъ ли и по колко листа да имъ испращаме. Ако ли пакъ не искашъ и неможе Смѣшля да ги разсмива, то нека сторятъ добрина да повърнатъ испратените досега четири броя защото имаме други млющерии затѣхъ. — Явяваме на тия господа които искашъ и първия брой, че за сега неможемъ имъ ги добавя, понеже очакваме отъ много места (срамъни е да кажемъ отъ гдѣ) гдѣто не сѫ се натъкли да ни се повърнатъ и тогава ще имъ ги донѣлъни.